

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΜΠ ΓΙΑ ΤΗΝ 37^η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ
ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΗ ΤΟΥ '73**

Η Πρυτανεία του ΕΜΠ

37 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ - σήμερα Νοέμβριο του 2010,

από τον ιστορικό χώρο του Πολυτεχνείου, χώρο της κορυφαίας αντιδικτατορικής πράξης, της ιστορικής εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973, αστείρευτης πηγής έμπνευσης των αγώνων του Ελληνικού λαού και της πρωτοπόρας νεολαίας του,

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ

Ότι παραμένουν και σήμερα επίκαιρα τα οράματα και τα εμβληματικά αιτήματα:

«ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ - ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΚΟΠΗ»

Η μετάδοση και η διατήρηση της ιστορικής μνήμης του «Πολυτεχνείου» δεν μπορεί και δεν πρέπει να μουσειοποιηθεί. Δεν είναι ακίνδυνη, ούτε και χωρίς προεκτάσεις για τη σημερινή πολιτική ζωή. Δίνει ένα άλλο μήνυμα πολιτικής συμπεριφοράς: αυτό της ενεργού κοινωνικής και πολιτικής συμμετοχής του πολίτη για τη διαμόρφωση της ζωής και της τύχης του με δική του ευθύνη.

Το πρόσωπο του Πολυτεχνείου δεν είναι απόμακρο, δεν είναι ηρωικό, είναι ανθρώπινο, αντιφατικό και ενιαίο, βασανισμένο και επίμονο, προδομένο και ανυποχώρητο.

- Το πρόσωπο του Πολυτεχνείου είναι επώνυμο:
 - ❖ Έχει πολλά ονόματα: ... «Κάτω η χούντα», «Δεν περνά ο φασισμός», «Δημοκρατία», «Απόψε πεθαίνει ο φασισμός», «Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία», «Έξω οι Αμερικάνοι», «Έξω από το ΝΑΤΟ», «Κάτω ο ιμπεριαλισμός», «Αγρότες-Εργάτες-Φοιτητές», «Λαός ενωμένος ποτέ νικημένος», «Λαοκρατία», «Ένας είναι ο αρχηγός, ο κυρίαρχος Λαός», «έξω η χούντα των μονοπωλίων», «Κάτω το Κράτος», «Λαέ πεινάς γιατί τους προσκυνάς», «Γενική Απεργία».....
 - ❖ Τα διαβάζουμε στους τοίχους, στα χαρτιά, τ' ακούμε.
 - ❖ Το Πολυτεχνείο έχει πολλά ονόματα,
 - ❖ αλλά μία φυσιογνωμία, τη συλλογική του φυσιογνωμία:

«Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία - Εθνική Ανεξαρτησία - Λαϊκή Κυριαρχία - Κοινωνική Προκοπή».

Η φωνή του Πολυτεχνείου βγαλμένη μέσα από την πολυφωνία του, μεσ' απ' τις αντιθέσεις του.

Το όραμα που πολέμησε τη δικτατορία.

Το προσκλητήριο της ενότητας και του αγώνα.

Κι ο λαός κατέβηκε στους δρόμους.

Κι άφησε πίσω του τη δημοκρατία της 20ης Απρίλη του '67, –την ξένη εξάρτηση, που υποδουλώνει και φέρνει τυραννίες - αλλά και την ησυχία του– την παθητικότητα και τον φόβο.

Για να πάρει στα χέρια του τη ζωή του, τον κόσμο.

- Το πρόσωπο του Πολυτεχνείου είναι γνήσιο, οικείο· είναι το δικό μας πρόσωπο. Μας πείθει.
 - ❖ Γιατί κατοχύρωσε στην πράξη το δικαίωμα να σκεφτόμαστε, να εκφραζόμαστε και να δρούμε ελεύθερα και διαφορετικά.
 - ❖ Αλλά και γιατί πέτυχε μεσ' απ' την ενότητά του και τη συνύπαρξη διαφορετικών απόψεων να εκφράσει τον κόσμο και να γίνει δύναμη ενιαία κι αποφασιστική, να χτυπήσει ανυποχώρητα τον κοινό εχθρό.
 - ❖ Το Πολυτεχνείο σπάει την αμηχανία μας. Κάνει την πολιτική φερέγγυα, τη στήνει στο βάθρο της. Στο ύψος του χεριού μας, στο ύψος της καρδιάς μας. Το δικαίωμα στην ευθύνη το έχουμε όλοι.

- Το πρόσωπο του Πολυτεχνείου είναι ασυμβίβαστο· είναι εξεγερμένο· είναι ανθρώπινο.

Όταν, την ώρα που πέφτουν οι πρώτοι νεκροί, την ώρα, που κατεβαίνουν άρματα μάχης ο πομπός λέει την αλήθεια: «Ελληνικό Λαέ μας σκοτώνουν!» και καλεί «όλο το λαό στους δρόμους», στην εξέγερση, στη ρήξη με το καθεστώς της υποτέλειας.

Η αποχώρηση θα σήμαινε συμβιβασμό και ήττα.

Και μεις μείναμε.

Όχι από ηρωισμό.

Από αγάπη για τη ζωή μείναμε.

Για να την αντικρύσουμε και τ' άλλο πρωί στα μάτια εγκάρδια και να της χαμογελάσουμε. Για κείνη τη ζωή όπου αξίζει κανείς να ζει.

Για να μην πεθαίνουμε κάθε μέρα.

Την ώρα εκείνη δεν την έκρινε ο φόβος της επερχόμενης σφαγής. Η ιδεολογία του εμφύλιου, που χώριζε το λαό σε νικητές και νικημένους καταρρακώθηκε. Τώρα πια ξέραμε. Νικητής ή νικημένος, θα ήταν ολόκληρος ο λαός.

Όταν, την ώρα που πέφτει η πόρτα του πολυτεχνείου κάτω απ' τις ερπύστριες των τανκς και ο πομπός καλεί «το λαό κι όλες τις αντιδικτατορικές δυνάμεις και κόμματα, σ' ένα κοινό πρόγραμμα πάλης για να πέσει η δικτατορία, για δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία»,

Δίνει το μήνυμα της συνέχειας και της ζωής.

Κι όταν κλείνει ο πομπός, ο εθνικός ύμνος δίνει την υπόσχεση του ανυποχώρητου.

Απ' το Πολυτεχνείο βγήκαμε με τα χέρια σφιγμένα και το κεφάλι ψηλά. Μας έβγαλε ο στρατός. Δεν παραδοθήκαμε.

- Το πρόσωπο του Πολυτεχνείου είναι ζωντανό· είναι επίκαιρο.

Το Πολυτεχνείο δεν είναι Μνημείο - Κραυγή - Ιστορική στιγμή.

Δεν είναι επετειακός ο εορτασμός, ούτε όμως και επετειακή βία.

Δεν είναι Άσυλο μιας ιδέας ή μιας παράταξης. Είναι όλων των ιδεών και όλων των δυνάμεων που μπορεί να αντιπαρατίθενται, αλλά οφείλουν να είναι ικανές να διαλέγονται και να συντίθενται.

Είναι η αντίσταση στην αφομοίωση.

Είναι η σύγκρουση με κάθε εξουσία που καταργεί την Ελευθερία, τη Δημοκρατία και τη Λαϊκή Κυριαρχία.

Είναι η ρήξη με κάθε πολιτική που απειλεί την **Παιδεία**, την **Κοινωνική Πρόνοια** και **Ασφάλιση**, τα **Δικαιώματα των Εργαζομένων**, το **Περιβάλλον** και την **Αξιοβίωτη Ανάπτυξη**, το **Μέλλον της Νεολαίας**.

Είναι η καθημερινή απόρριψη αλλά και η καθημερινή πράξη.

Είναι η συμμαχία με το παρόν για την κατάκτηση της ζωής.

Είναι η διεκδίκηση της ομορφιάς, της φιλίας, του έρωτα, της αλήθειας, του χαμόγελου.

Είναι η αμφισβήτηση της ουδέτερης και γκρίζας καθημερινότητας, που κλέβει το χρώμα απ' τα μαγουλά μας και τη λάμψη απ' τα μάτια μας.

Είναι η αλλαγή του κόσμου.

Δεν παραδινόμαστε.

Το Πολυτεχνείο άνοιξε δρόμους. Δύσκολους κι αντιφατικούς. Αλλ' ανοιχτούς σήμερα. Ας τους πάρουμε.

Οι νεκροί του δεν θέλουν δάκρυα, θέλουν αγώνα.

Είναι η πρόκληση του μέλλοντος.

Είναι η νέα πνοή ζωής, κοινωνικής και πολιτικής απελευθέρωσης, που μας ενώνει.

Το πρόσωπο του Πολυτεχνείου είναι δημιουργικό.

Η διατήρηση της μνήμης του '73, προϋποθέτει τη μετάδοσή της στη νέα γενιά μέσ' απ' τις διαδικασίες της Παιδείας. Μέσα από νέους θεσμούς ενεργοποίησης, κοινωνικής και πολιτικής συμμετοχής της νεολαίας. Θέτει επιτακτικά το ζήτημα της σύγκλισης σ' αυτό το πλαίσιο του Πολυτεχνείου ως συμβολικού χώρου της Δημοκρατίας και του Πολυτεχνείου ως χώρου Παιδείας.

Αν το Πολυτεχνείο της ιστορικής εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 «άνοιξε» τις πόρτες στην Δημοκρατία της Μεταπολίτευσης, το Πολυτεχνείο σήμερα μπορεί να αποτελεί κέντρο αιχμής ώστε η Γνώση και η Καινοτομία να συμβάλει και στην Ανάπτυξη. Η Πολιτεία οφείλει να αξιοποιεί τα επιτεύγματα του Πολυτεχνείου στην Εκπαίδευση και στην Έρευνα και όχι να το υποβαθμίζει. Το Πολυτεχνείο μπορεί να συμβάλει στην έξοδο από την κρίση τροφοδοτώντας την πραγματική οικονομία με το δυναμισμό της γνώσης και της τεχνολογίας που παράγει, αλλά και με τους νέους μηχανικούς που πρέπει να αναγνωρίζονται τα διπλώματά τους και τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, όπως και το πολιτικό τους δικαίωμα να κρίνουν και να μετέχουν στο σχεδιασμό και την υλοποίηση της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτιστικής ανάπτυξης της Ελληνικής κοινωνίας.

Η Επανάσταση της Γνώσης και η ακεραιότητα της Λογικής, μπορούν με το Πολυτεχνείο ως καταλύτη, σήμερα -για άλλη μια φορά- να τροφοδοτήσουν την παλινόρθωση της πολιτικής, το σχεδιασμό και την υλοποίηση της ανάπτυξης με γνώση αλλά και συνείδηση.

Αυτό το ασυμβίβαστο Πολυτεχνείο της δημιουργίας, το πολυτεχνείο το ανοιχτό στην κοινωνία, ικανό να εμπνέει να παροτρύνει να «ποιεί». Το Πολυτεχνείο έναυσμα προαγωγής Πολιτισμού και όχι καθήλωσης ή βαρβαρότητας. Αυτό είναι το Πολυτεχνείο που θέλουμε σήμερα. Και αυτές τις νέες διαστάσεις του θα θέλαμε να θεσπίσει μια εμπνευσμένη μεταρρύθμιση στην Ανώτατη Παιδεία. Γιατί καμία μεταρρύθμιση δε μπορεί ούτε να σχεδιαστεί, ούτε να εφαρμοστεί αν δεν στηριχτεί στις δυνάμεις του Πανεπιστημίου και στις αποφάσεις των Συλλογικών οργάνων των οργάνων των φοιτητών, των εργαζομένων, των διδασκόντων, αλλά και στην αποδοχή της κοινωνίας.

Η Σύγκλητος του ΕΜΠ στην ομόφωνη απόφασή της για τις πολιτικές εξαγγελίες της Κυβέρνησης για τη μεταρρύθμιση στην Παιδεία, επισημαίνει την επείγουσα προτεραιότητα η Ελληνική νεολαία να αντιμετωπίσει, ενωμένη και συντεταγμένη με την Ελληνική κοινωνία, την ολόπλευρη κρίση, από την οποία δοκιμάζεται με πρωτόγνωρο τρόπο, αλλά και τις θεσμικές και χρηματοδοτικές πολιτικές της Κυβέρνησης, οι οποίες οδηγούν σε συρρίκνωση και υποβάθμιση το Δημόσιο Πανεπιστήμιο και τη Δωρεάν Παιδεία.

Καλούμε όλες τις δυνάμεις της Πανεπιστημιακής Κοινότητας μέσα από τα συντεταγμένα όργανά τους:

- Να αναδείξουν με τις πρωτοβουλίες τους και τις θέσεις τους τις πραγματικές ανάγκες της Δημόσιας και Δωρεάν Ανώτατης Εκπαίδευσης.
- Να αγωνισθούν για το αδιαπραγμάτευτο Δημόσιο - Αυτοδιοικούμενο Πανεπιστήμιο σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος που εγγυάται τη Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία.
- Να προασπίσουν και να διεκδικήσουν την αναγνώριση του εκπαιδευτικού επιπέδου και του τίτλου σπουδών του ενιαίου πενταετούς και αδιάσπαστου προγράμματος σπουδών των Σχολών του Πολυτεχνείου, καθώς και των επαγγελματικών δικαιωμάτων των διπλωματούχων του.
- Να προασπίσουν και να διεκδικήσουν τα δικαιώματα όλης της Ελληνικής νεολαίας στη μόρφωση και την εργασία.

Από το χώρο της ιστορικής εξέγερσης, η Πρυτανεία του ΕΜΠ

ΚΑΛΕΙ τη νεολαία, το λαό της Αθήνας

Να υψώσουν για άλλη μια φορά τη σημαία του Πολυτεχνείου με τα αιτήματά του αναβαπτισμένα στους σύγχρονους, ασυμβίβαστους κοινωνικούς αγώνες του λαού και της Νεολαίας, στην Επανάσταση της Γνώσης, στο ασυμβίβαστο της λογικής, στο πάθος της συμμετοχής, στο όραμα του μέλλοντος.

Να συμμετάσχουν καθολικά και ενωτικά στις εκδηλώσεις μνήμης της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και στην πορεία στην Αμερικάνικη Πρεσβεία.

Να υπερασπίσουν έμπρακτα το χαρακτήρα και το περιεχόμενο του αγωνιστικού νοήματος των τριήμερων εκδηλώσεων μνήμης του Πολυτεχνείου.

Να ζωντανέψουν την πολιτική κληρονομιά του Πολυτεχνείου και να απευθύνουν πρόσκληση σε όλους, πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, πολιτικούς και κοινωνικούς θεσμούς και φορείς, να τιμήσουν φέτος έμπρακτα το Πολυτεχνείο δίνοντας δύναμη στη φωνή του.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ